

[Kjærulff-Schmidt.]

ministeriet af tidsmæssige grunde ikke har haft lejlighed til at afgive en skriftlig udtalelse om lovforslaget.«

Boligministeriet har altså ikke respekteret den henstilling, der i sin tid udgik fra justitsministeriet. Det forklarer i nogen grad den hjælpeløse og labyrintagtige form, lovkonceptisten har givet lovforslaget. Jeg ser, at det vækker moro i embedsmandslogen, men det er faktisk et alvorligt problem for den befolkning, for de lejere og de ejere, der skal leve under forslaget.

Det, jeg har nævnt her, forklarer også den vurdering, udvalget på fremskridtspartiets opfordring har indhentet fra statens informationskontor. Det er sådan, at der eksisterer noget, der hedder en læsbarhedsindeks. Man kan med en objektiv målestok måle en teksts læsbarhed. Vi har fra udvalget spurgt statens informationskontor og den 21. april fået et svar, hvori det hedder:

»Som svar på spørgsmål nr. 91 fra folketingets boligudvalg kan informationskontoret oplyse, at læsbarhedsindeksen, lixtallet, for ændringernes vedkommende er 63,57. Der er altså tale om en meget svær tekst, idet de 5 skalatrin er 20: meget let, 30: let, 40: middelsvær, 50: svær, 60: meget svær (sagprosa, der henvender sig til specialister). Lix 59 betegner svær tekst for 12. skoleår (3. g).«

Her er altså tale om, at den tekst, man har arbejdet sig frem til i boligministeriet, har en læsbarhedsindeks på 63,57, altså noget mere end de rammer, man opererer med, når der er tale om sagprosa, der henvender sig til specialister. Det er altså sværere end normal sagprosa for specialister.

Det er urimeligt, at folketinget dukker hovedet og affinder sig med så elendige lovtjekter. Jeg synes ikke, det er acceptabelt, at boligministeriet fra slutningen af marts til midten af maj holder stædigt fast ved et udygtigt stykke lovforberedelse, holder stædigt fast ved, at man ikke kan eller vil eller ikke har tid til at få den hjælp, man kan få fra justitsministeriets lovkontor, til trods for at det ikke har skortet på kritik i boligudvalget.

Folketinget burde faktisk sende lovforslagene tilbage til boligministeriet med besked om, at de skulle skrives om. Da det imidlertid vil være urealistisk at tro, at noget sådant kunne finde sted, skal jeg på fremskridtspartiets vegne nøjes med at opfordre til noget, som

jeg er sikker på vil kunne vinde tilslutning fra alle partier. Min opfordring har karakter af et:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget opfordrer boligministeren til ved udarbejdelsen af fremtidige lovforslag at lade justitsministeriets lovkontor bistå ved udformningen af forslagene, således at de bliver affattet i et klart og forståeligt sprog.

Tinget fortsætter derefter behandlingen af disse punkter på dagsordenen.«

Dette dagsordensforslag er helt upolitisk, og jeg vil derfor opfordre til, at man ser helt bort fra de politiske skillelinjer, der går i dette ting, og vedtager dagsordensforslaget.

Anden næstformand (Erlendsson):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår i forhandlingen.

Knud Damgaard (S):

Jeg skal ikke blande mig i hr. Kjærulff-Schmidts problemer vedrørende læsbarhed. Jeg tror i og for sig, at vi alle er enige om, at lovforslag nu og da er formuleret på en sådan måde, at det nok kunne tænkes enklere.

Jeg synes, det var lidt urimeligt at gøre denne sag op på en måde, så det kom til at se ud, som om boligministeriets embedsmænd ikke i tilstrækkelig grad skulle have taget lovkontoret i ed eller samarbejdet om disse ting med lovkontoret. Jeg tror, jeg tør sige, jeg har deltaget i udarbejdelsen af dette lovforslag fra det første ord blev indført, og jeg har aldrig oplevet en sag, der så tæt er blevet udarbejdet netop sammen med lovkontoret, og så ved vi jo, at det ikke samtidig kan borge for læsbarheden.

Boligministeren (Ove Hove):

Jeg kan føje til hr. Knud Damgaards bemærkninger til hr. Kjærulff-Schmidt, at spørgsmålet om en solid og god lovgivning ikke nødvendigvis behøver at betyde, hvor læsbar denne lovgivning er. At der er problemer på dette område, ved vi jo godt. Det er nu nævnt her, at også dette lovforslag er udarbejdet i tæt samarbejde med justitsministeriets lovkontor.

Behandlingen af lovforslaget har vist, hvilke vidt forskellige interesser, der er repræsenteret omkring dette problem, ejerlejlighedsspørgs-